

בתי המשפט

9013/02 א		בית משפט השלום חיפה	
11257/02 א			
11/06/2007	תאריך:	כב' השופטת כ. ג'דעון	בפני:

[התובע בת.א. 9013/02](#)
[הנתבע בת.א. 11257/02](#)

ביטון חיים, מס' ת"ז 29045739
 ע"י ב"כ עו"ד ש. רובין

בעניין:

נ ג ד

[הנתבעים בת.א. 9013/02](#)
[התובעים בת.א. 11257/02](#)

1. ברוך שטרולי, מס' ת"ז 12367488
 2. חי-דור אמבולנסים בע"מ, ח.פ. 512915208
 ע"י ב"כ עו"ד נ. ברזל ואח'

פסק דין

1. בפניי שתי תביעות מאוחדות שמקורן במחלוקת עסקית שהתגלעה בין הצדדים עקב פירוק שותפות עסקית שהיתה ביניהם.
2. העובדות הצריכות לעניין הינן כדלקמן:

במהלך שנת 1998 הקים התובע [בת.א. 9013/02](#) מר חיים ביטון (להלן "התובע") עסק בשם "חי-דור" למתן שירותים רפואיים והעברת חולים ונפטרים מבתי חולים ומוסדות אחרים. שם זה היה שילוב של שמו של התובע (חיים) ושם אשתו (דורית), על פי הנטען.

כשנה וחצי לאחר מכן הצטרף מר ברוך שטרולי שהינו נתבע מס' 1 (להלן "הנתבע") כשותף לעסק, ובחודש 2/00 יוסדה חברת "חי-דור אמבולנסים בע"מ" שהינה נתבעת מס' 2 (להלן "החברה"). מניותיה של החברה הוחזקו בהתחלה על ידי התובע והנתבע בחלקים שווים ביניהם, ומספר חודשים לאחר הקמת החברה, העביר התובע את מניותיו בחברה לאשתו דורית (להלן "דורית"), והוא המשיך לעבוד כמנהל בחברה.

במסגרת פעילותם בחברה, נהגו התובע והנתבע על אמבולנסים והתחלקו שווה בשווה בהכנסות החברה והוצאותיה.

2. בחודש 8/01 פנה התובע אל הנתבע וביקש להעביר לו את המניות שהיו רשומות על שם אשתו בחברה.

ביום 29.8.01 נחתם הסכם בין דורית לבין הנתבע לפיו מכרה דורית את מניותיה בחברה לנתבע (להלן "הסכם מכירת המניות") (נספח א' לתצהיר התובע ת/1). תמורת העברת המניות, שילם הנתבע לתובע סך של 100,000 ₪ במזומן שהיווה החזר הלוואת בעלים, וכן התחייב להעביר לבעלותו של התובע משרד שהיה שייך לחברה ואשר שווי עמד על סך של 20,000 ₪ (לא כולל מע"מ). בנוסף, התחייב הנתבע לשאת בכל החובות שרצו על החברה עד לאותה תקופה.

במהלך העדויות התברר כי בנוסף לסכומים הנקובים בהסכם, שילם הנתבע לתובע סכום נוסף של כ- 50,000 ₪ במסגרת הסכם זה.

בסעיף 6 להסכם הנ"ל נקבעה תנייה בדבר איסור תחרות שקבעה כדלקמן:

" חיים (קרי התובע, כ.ג.) מתחייב לא לפתוח חברת אמבולנסים או לעבוד באמבולנסים בחברות מתחרות כל עוד חברת חי-דור פעילה ומניותיה ע"ש ברוך שטרולי (קרי הנתבע, כ.ג.)"

3. לאחר החתימה על הסכם העברת המניות, חתמו הצדדים באותו היום על הסכם נלווה (להלן "ההסכם הנלווה") (נספח ב' לתצהיר התובע ת/1). בהסכם זה סוכם בין היתר כי במידה והתובע יחליט לחזור לעבוד בתחום האמבולנסים הפרטיים, הוא מתחייב **"לעבוד אך ורק בחברה ולא בשום חברה אחרת לא כשכיר ולא כעצמאי"**, וכי במידה והנתבע ימכור את העסק, יהא התובע רשאי לפתוח חברה משלו. כן סוכם על פיצוי מוסכם בסך של 100,000 ₪ למקרה של הפרת ההסכם על ידי מי מהצדדים.

במסגרת הסכם זה התחייבה החברה בין היתר לפעול להשגת אישור הפעלה לאמבולנס עבור התובע.

4. תקופה קצרה לאחר החתימה על ההסכם הנלווה (כשבוע כדברי הנתבע), פנה התובע אל הנתבע והודיעו כי רכש רכב מסחרי וכי בכוונתו להפעילו כאמבולנס פרטי ולממש את זכויותיו על פי ההסכם הנלווה.

ביום 3.10.01, חתמו הצדדים על "הסכם לשיתוף פעולה עסקי" (להלן "הסכם שיתוף הפעולה") שמטרתו לקבוע את העקרונות והתנאים לשיתוף פעולה עסקי ביניהם בתחום מתן שירותי הסעה באמבולנסים פרטיים. סוכם כי תנאיו של ההסכם הנלווה יהוו חלק בלתי נפרד מהסכם זה.

5. במסגרת הסכם שיתוף הפעולה סוכם כי התובע יהיה רשאי להפעיל במסגרת החברה אמבולנס פרטי אחד באמצעותו או באמצעות נהג מטעמו (סעיף 5), וכי יהא מנוע מלהרחיב את עסקו בכל אמבולנס נוסף במשך כל תקופת בעלותו של הנתבע בחברה (סעיף 28). החברה והנתבע התחייבו לפעול ולסייע לתובע בקבלת היתר להפעלת רכבו של התובע כאמבולנס (סעיף 51).

כן סוכם כי התובע יעבוד במסגרת החברה כעצמאי (סעיף 3), יפתח תיק עוסק מורשה על שמו וידווח לרשויות המס כעצמאי (סעיף 9), ינהל יומן עבודה שהחברה זכאית לקבל לידיה העתק ממנו (סעיף 10), ילבוש את מדי החברה בזמן העבודה (סעיף 11), ישלט את הרכב שלו בשם ובסימן של החברה בנוסף לשילוט משלו (סעיף 12).

החברה התחייבה לספק לתובע פנקסי חשבונות מסודרים על שמה, והתובע התחייב להנפיק **חשבוניות של החברה** כנגד כל תקבול כספי שיתקבל על ידו במהלך עבודתו במסגרת החברה (סעיפים 13-14). בתום כל חודש סוכם כי יערך חשבון מלא של מלוא התקבולים שנתקבלו על ידי התובע והכספים הנ"ל יוחזרו לתובע על ידי החברה ללא ניכוי עמלה כנגד חשבונית עוסק מורשה של התובע (סעיף 16). הכספים שיגיעו לתובע ישולמו לו לא יאוחר מהיום ה-20 לכל חודש עוקב (סעיף 17). במידה והסכומים לא ישולמו לתובע במשך תקופה של 30 יום מתום חודש העבודה, יהא התובע רשאי להשתמש בחשבוניות פרטיות שלו ויהא משוחרר מתנאי ההסכם (סעיף 19).

לעניין הסעות נפטרים סוכם כי התמורה בגינן תתחלק באופן שווה בין הצדדים, למעט הסעות ממוסדות שהיו לקוחותיה הקבועים של החברה, שבגינן התמורה תתחלק 70% לחברה ו- 30% לתובע (סעיף 44). כן סוכם כי ההתחשבנות בגין הסעות אלה תיעשה בתום כל חודש (סעיף 45).

התובע התחייב לא לפגוע באינטרסים של החברה (סעיף 4), והצדדים התחייבו לשמור על הגינות ביחסי העבודה בינם לבין עצמם, ולהימנע מהתנהגות שיש בה ניגוד עניינים כלפי הצד

השני ופגיעה בפרנסתו ובשמו הטוב (סעיף 20). הצדדים התחייבו באופן הדדי להימנע ממתן שירותים ללקוחות או למוסדות הקבועים של הצד השני (סעיף 25).

לעניין הפרסום סוכם כי התובע רשאי לפרסם את עצמו בכל דרך שיראה לו ובלבד שהשם המסחרי והסימון המסחרי של החברה "חי דור" יצויין בפרסום (סעיף 31). כן סוכם כי התובע יהא מנוע מלנקוט בכל פעולה ישירה ו/או עקיפה שיש בה בכדי לפגוע בפרסום של החברה ובשיווקה לציבור הרחב, וכי הפרת סעיף זה תחשב הפרה יסודית של ההסכם (סעיף 33).

לעניין תקופת ההסכם סוכם כי במידה והתובע יחליט להפסיק את התקשרותו על פי ההסכם, הוא יהיה מנוע מלעסוק במתן השרות נשוא ההסכם למשך שנה וחצי בין אם באופן עצמאי ו/או שכיר ו/או כבעל חברה עצמאית (סעיף 38).

בסעיף 42 להסכם סוכם על פיצוי מוסכם בסך של 100,000 ₪ בגין הפרת ההסכם.

6. בעקבות ההסכם הנ"ל, פתח התובע תיק עוסק מורשה על שם "ביטון חי דור", והחל לעבוד על הרכב המסחרי שלו במסגרת החברה, תחת השם הנ"ל.

ימים ספורים לאחר החתימה על הסכם שיתוף הפעולה, החלו להתגלע מחלוקות בין הצדדים, וביום 29.10.01 שלחו הנתבעים לתובע הודעה על ביטול הסכם שיתוף הפעולה (נספח ז' לתצהיר התובע) מחמת הפרות שנעשו על ידי התובע כפי שיפורט בהמשך. ביום 4.11.01 שלחו הנתבעים באמצעות בא כוחם דרישה נוספת לתובע לתקן את ההפרות ולחדול מלפעול בשם החברה על פי ההסכם (נספח ח' לתצהיר התובע ת/1).

ביום 12.11.01 שלח התובע לנתבעים מכתב שבו דחה את טענותיהם בדבר הפרת ההסכם, וטען כי הנתבעים הם שהפרו את הסכם שיתוף הפעולה ודרש לחייבם בתשלום הפיצוי המוסכם (נספח ט לתצהירו ת/1).

7. טענות הצדדים

כפי שתואר לעיל, כל אחד מהצדדים טען כי הצד השני הפר את הסכם שיתוף הפעולה הפרה יסודית.

התובע שהגיש את תביעתו ראשון טען כי מיד לאחר חתימת הסכם שיתוף הפעולה, הפרו הנתבעים את הוראות ההסכם כדלקמן:

- א. הסעת נפטרים – לטענתו, ביום 9.10.01 הסיעו הנתבעים נפטרים לבי"ח רמב"ם מבלי לדווח על כך לתובע ומבלי לשלם לו את חלקו בגין הסעות אלה על פי ההסכם (סעיף 44). לתמיכת טענתו הנ"ל הפנה התובע לאישור הפירוט של הגוויות שנערך על ידי הנתבע עד ליום 10/01, שממנו העלים הנתבע על פי הנטען שתיים מהגוויות שמזכות את התובע בעמלה בשיעור של 30% על פי ההסכם.
- ב. מיד לאחר החתימה על ההסכם לשיתוף הפעולה שלחו הנתבעים לגופים שונים לרבות בתי חולים ומוסדות אחרים מכתבים שבהם ציינו כי התובע משמש כמודל חיקוי לחברה וכי אין לתובע כל שייכות לחברה.
- ג. הנתבעים התנו את התשלום עבור עבודות שביצע התובע על פי ההסכם, בקבלת הכספים אצל הנתבעים בניגוד להוראות ההסכם שחייבו תשלום ביום ה-20 שלאחרי חודש החשבון.
- ד. הנתבעים עשו כל אשר בידם בכדי למנוע מהתובע מלקבל רשיון הפעלה לאמבולנס בניגוד להוראת סעיף 51 להסכם, לרבות הפצת שמועות כי התובע הינו אדם בעייתי הפועל בניגוד לחוק ולתקנות.
- ה. ביטול ההסכם על ידי הנתבעים נעשה משיקולים של כדאיות כלכלית ולא עקב הפרה מצידו, ומשכך, ההודעה שנשלחה על ידם לביטול ההסכם הינה שלא כדין ומהווה הפרה של ההסכם המזכה אותו בפיצוי המוסכם.
8. בגין הפרות אלה, הגיש התובע ביום 6.5.02 את תביעתו הנדונה ([ב.ת.א 9013/02](#)) ובה עתר לחייב את הנתבעים לשלם לו את הפיצוי המוסכם בסך של 100,000 ₪ שנקבע בהסכם הנלווה, וכן את הפיצוי המוסכם בסך של 100,000 ₪ שנקבע בהסכם לשיתוף הפעולה, אולם מטעמי אגרה העמיד את תביעתו על סכום כולל של 100,000 ₪.
9. לעומתו טענו הנתבעים כי התובע הוא זה שהפר את הסכם שיתוף הפעולה הפרות יסודיות אשר התבטאו במעשים כדלקמן:
- א. ימים ספורים לאחר החתימה על הסכם שיתוף הפעולה החל התובע להדביק על גבי המדבקות של החברה בבתי החולים ובמקומות אחרים, מדבקות שלו עם מספרי

ההתקשרות שלו. כן הודיע לאחיות ולצוות הרפואי שמספרי הטלפון של החברה התחלפו, ומסר להם את המספרים שלו.

2. ב. גזל מהחברה נסיעות השייכות לה, והעביר עבודה לחברות מתחרות.
3. ג. מיד לאחר החתימה על הסכם שיתוף הפעולה, רכש התובע רכב נוסף מחברה מתחרה בשם "אמבולנס הצפון" שבאמצעותו החל לעבוד תחת השם "אמבולנס הצפון", בו בזמן שהנהג שלו המשיך לעבוד על הרכב המסחרי שלו במסגרת החברה.
4. ד. התובע נהג באופן בלתי הולם בבתי החולים בנושא השיווק, ופגע בשמה של החברה.
5. ה. התובע השתמש בחשבוניות שלו ולא של החברה, בגין עבודות שעשה על פי ההסכם, וזאת בניגוד להוראת סעיפים 13 ו-14 להסכם.
- ו. התובע המשיך לפעול תחת שם החברה לאחר ביטול ההסכם, תוך גניבת המוניטין שלה והטעיית הלקוחות לחשוב כי השם "חי דור" מזוהה איתו ולא עם החברה, ומעשיו הנ"ל מהווים גניבת עין כמשמעה [בסעיף 2 לחוק עוולות מסחריות](#), התשנ"ט-1999.
10. בגין מעשיו הנ"ל שנעשו בסמוך לחתימה על הסכם שיתוף הפעולה כמתואר לעיל, והמהווים הפרה של ההסכם על פי הנטען, הודיעו הנתבעים לתובע על ביטול ההסכם (ראה סעיף 6 לעיל), וביום 10.6.02 עתרו לחייב אותו לשלם להם את הפיצוי המוסכם שנקבע בהסכם הנלווה ובהסכם לשיתוף פעולה, וכן את הפיצוי ללא הוכחת נזק שנקבע [בסעיף 13 לחוק עוולות מסחריות](#). אולם מטעמי אגרה הם העמידו את תביעתם על סכום כולל של 200,000 ₪.
11. ביום 5.12.04 ניתנה החלטה על איחוד הדיון בשתי התביעות הנ"ל.
12. **צו המניעה הזמני**
- יחד עם הגשת התביעה הגישו הנתבעים בקשה למתן צו מניעה זמני שיאסור על התובע לעסוק בתחום שירותי אמבולנסים בעצמו ו/או על ידי אחרים לרבות באמצעות תאגיד, וכן לאסור עליו לעשות שימוש בשמה המסחרי של החברה או בשם "ביטון חי דור" (בש"א 9757/02).

ביום 16.7.02 ניתן על ידי כב' השופט וגנר במעמד בא כוחו של התובע צו שאסר על התובע "לעשות שימוש בשמה המסחרי של המבקשת "חי דור" לרבות כל ורייזיה או הטיה של השם הנ"ל לרבות בביטוי "ביטון חי דור". עוד נאסר עליו לעסוק בתחום הפעלת שירותי אמבולנס פרטי "כקבלן עצמאי או כבעל שליטה בתאגיד" אך הותר לו לעסוק בתחום "כעובד שכיר ולא בשום דרך אחרת".

ביום 18.7.02 הגיש התובע בקשה לביטול צו המניעה, אך מעיון בהחלטות שניתנו בתיק עולה כי בקשה זו לא נידונה לגופה בסמוך להגשתה.

13. בהתעלם מהאיסור שהוטל עליו, רכש התובע ביום 11.9.02 מחצית ממניותיה של חברת "אמבולנס ציון" תמורת סכום של 450,000 ₪, והפך להיות בעל השליטה האפקטיבית בה.

ביום 31.10.02 הגישו הנתבעים בקשה לבזיון בית המשפט (בש"א 16887/02). במסגרת הדיון בבקשה זו שהתקיים ביום 18.11.02, דחה כב' השופט וגנר את הבקשה לביטול צו המניעה, ולעניין בקשת הבזיון, קבע בין היתר כדלקמן:

" לא שמעתי נימוקים משכנעים מדוע מצא המשיב לנכון לבצע עיסקת רכישה זו כאשר תלוי ועומד צו מניעה ועם זאת, לנוכח הטענה כי עד היום בקשה לביטול צו המניעה בתיק בש"א 12105/02 לא נדונה לגופו של עניין, ומאחר וכיום העניין ברור והבקשה לביטול הצו נדחתה, לגופו של עניין, אני מחליט כדלקמן:

אני אוסר על המשיב לפעול בחברה הנקראת אמבולנס ציון בע"מ אלא במסגרת היותו שכיר בלבד. כמו כן, אני אוסר עליו לממש בכל דרך שהיא את עיסקת רכישת המניות והמצב כפי שהוא היום יוקפא עד לסיום הדיון בתיק העיקרי.

במידה והמשיב מפר את צו המניעה, או את האיסור הנ"ל, הוא ישלם בגין כל יום של הפרה סך של 750 ₪."

14. ביום 30.11.02 דהיינו כשבועיים לאחר מתן ההחלטה בבקשת הבזיון, רכש התובע בשם חברת אמבולנס הצפון שבשליטתו, ציוד ורכוש של החברה הנ"ל בשווי של 590,000 ₪ (נספחים י"ד ו-ט"ו לתצהיר הנתבע נ/3).

15. על ההחלטה בבקשה לבזיון בית המשפט הגיש התובע בקשת רשות ערעור. ההחלטה בבקשה ניתנה ביום 10.6.03 לאחר שתקופת "איסור התחרות" שנקבעה בהסכם שיתוף הפעולה בין הצדדים (שנה וחצי) הגיעה לקיצה. בהחלטה נקבע על ידי כב' השופט רזי כדלקמן:

"בבואי לסכם את הדברים, מובהר כי אלמלא תניית אי התחרות היתה מגיעה לקיצה, דין הבקשה היה להדחות. כאמור, משפקע בינתיים איסור זה, אין מקום להשאיר על כנו את צו המניעה הזמני ואני מורה על ביטולו, מבלי שאני מתערב בהחלטותיו של בית משפט קמא, ככל שהן מתייחסות לתקופה שעד 31.5.03.

טענות הצדדים בענין השלכות ההחלטה בקשר לבזיון בית המשפט, יידונו במסגרת ההליך העיקרי". (נספח ט"ו לתצהיר הנתבע נ/3).

16. דין

לאחר סקירת השתלשלות העניינים בין הצדדים, אעבור להלן למלאכת בירור הטענות שהועלו על ידם.

אקדים ואומר כבר עתה כי לאחר שמיעת העדויות ועיון בחומר הראיות שהוגש על ידי הצדדים, שוכנעתי כי התובע הוא זה שהפר את ההסכמים עם הנתבעים הפרות יסודיות, וכי הודעת הביטול שנשלחה על ידי הנתבעים אליו בדין היה יסודה.

לאור מסקנה זו אדון להלן תחילה בטענות הנתבעים שהועלו כנגד התובע ואשר מזכות אותן בביטול ההסכמים, ולאחר מכן תידונה טענותיו של התובע כלפי הנתבעים.

17. הפרות היסודיות אליבא דנתבעים

השימוש בחשבוניות של התובע

בהסכם שיתוף הפעולה סוכם כי התובע ישתמש אך ורק בחשבוניות של החברה במהלך עבודתו מול הלקוחות (סעיף 14), וכי החברה תחזיר לו את התקבולים הנ"ל ללא ניכוי עמלה לטובתה. שיטת ההתחשבות הנ"ל נועדה לשתי מטרות, האחת פיקוח על פעולותיו של התובע שלא יחרגו מן הקבוע בהסכם שיתוף הפעולה (מתן שירות לחברות מתחרות, מתן שירות ללקוחותיה הקבועים של החברה בניגוד לתנאי ההסכם וכו'), והשנייה, הצגת התובע כחלק מהמערכת של החברה ולא כמתחרה בה.

במסגרת צו לגילוי מסמכים, המציא התובע חשבוניות שלו הנושאות את שם עסקו "ביטון חי דור", כשהחשבונית הראשונה מתחילה במספר הסידורי 26 (נספח ו' לתצהיר הנתבע נ/3). כשנדרש להמציא את החשבוניות 1-25 הוא טען כי חשבוניות אלה אינן נמצאות ברשותו. מיותר לציין כי תשובה זו אינה מניחה את הדעת, הואיל ובפני התובע שניהל חשבונות מסודרים כדבריו, עמדה האפשרות להשיג עותקים מהחשבוניות הנ"ל ו/או לחילופין להמציא אישור ממנהל החשבונות שלו לגבי חשבוניות אלה. אולם אישור כנ"ל לא הוצג והדבר מעורר את החשד כי יש דברים בגו, ומקים חזקה כי אילו הוצגו ראיות אלה היה בהן כדי לחזק את גרסת הנתבעים (ע"א 465/88 הבנק למימון ולמסחר בע"מ נ' מתתיהו, פ"ד מה(4) 651, 658 (1991); ע"א 455/88 חדד נ' א. דהן חברה לבניין בע"מ, פ"ד נה(5) 655 (1991); ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, פ"ד מד(5) 595 (1990)).

18. מסקנה זו מתחדדת לאור העובדה כי הפרטים בחשבוניות מס' 26 ו-27 נמחקו מעל גבי העותק שהומצא לתיק בית המשפט, אם כי מעיון מדוקדק בחשבוניות הנ"ל ניתן להסיק כי חשבוניות אלה הונפקו ביום 31.10.01 כגרסת הנתבעים. בנוסף, מעיון בחשבונית מס' 28 ניתן לראות כי תאריך הוצאת החשבונית הנ"ל הינו 1.11.01.

מצב דברים זה מוביל למסקנה כי חשבוניות מס' 1-25 הינן מחודש אוקטובר 2001, כאשר הסכם שיתוף הפעולה שנערך בין הצדדים נחתם כזכור בתחילת חודש אוקטובר 2001 (3.10.01).

אי הצגת החשבוניות הנ"ל (מס' 1-25) מחזק את המסקנה כי התובע השתמש בחשבוניות שלו בתקופת תחולת הסכם שיתוף הפעולה, וזאת בניגוד למוסכם בין הצדדים, ותוך העלמת עובדה זו מידיעתם של הנתבעים. יובהר כי הנתבעים לא ידעו על היקף השימוש הנ"ל שנעשה על ידי התובע אלא במהלך ניהול המשפט ולאחר שגולו החשבוניות בעקבות מתן הצו לגילוי מסמכים.

19. יתרה מכך, עדותו של התובע בעניין השימוש בחשבונות במהלך חקירתו הנגדית היתה המקנית ומלווה בשינוי גרסאות, אם כי בתחילת חקירתו הודה בשימוש בחשבונות שלו בתקופת תחולתו של ההסכם (ראה עדותו בעמ' 7 לפרוטוקול).

20. בסעיף 43 להסכם נקבע כי הפרתו של סעיף 14 להסכם מהווה הפרה יסודית של ההסכם.

אי לכך, משהוכח כי התובע עשה שימוש בחשבונות שלו בניגוד לתנאי ההסכם, בכך הוא הפר את ההסכם הפרה יסודית המזכה את הנתבעים בביטול ההסכם.

21. "גניבת" לקוחות ושיתוף פעולה עם חברות מתחרות

מטעם הנתבעים העיד מר יאניס רביאנסקי שעבד בתקופה הרלוונטית בשירות החברה. בעדותו מסר כי באחת הפעמים שהגיע לבית חולים "אלישע" לאסוף חולה על פי הזמנה שהוזמנה מראש, מצא כי החולה נאסף על ידי נהג שעבד בשירותו של התובע. עדותו של מר רביאנסקי עשתה רושם מהימן והיא לא נסתרה בחקירתו הנגדית.

לעומת זאת, לא מצאתי בתצהיר עדות ראשית של התובע (1/ת) ו/או במכתב הביטול (נספח ט' לתצהירו/ת) שנשלח על ידו לנתבעים בתגובה למכתב הביטול שלהם ושבזו הזכר הארוע הנ"ל (ראה סעיף 6 לעיל), כל התייחסות ו/או הכחשה ספציפית לארוע הנ"ל ו/או גרסה אחרת בעניין, וגם מסיבה זו ניתן לקבל את גרסת הנתבעים בעניין זה כגרסה שלא נסתרה.

22. בנוסף, הנתבע הצהיר בתצהירו כי מספר ימים לאחר החתימה על ההסכם לשיתוף הפעולה, ראה את התובע נוהג על אמבולנס של חברה מתחרה בשם "אמבולנס הצפון" ומסיע בו חולת דיאליזה שהטיפול בה הועבר לתובע על ידי החברה על פי ההסכם.

גם לעניין הזה לא מצאתי הכחשה ספציפית או ממשית מטעם התובע, לא בתצהירו וגם לא במכתב הביטול שלו כמצויין בסעיף 21 לעיל, וזאת חרף העובדה שהטענה בדבר עבודתו של התובע בשירותה של חברה מתחרה הינה טענה חמורה שמהווה הפרה בוטה של ההסכם.

23. בנוסף לכך, העובדה כי התובע רכש את מחצית מניותיה של חברת "אמבולנס הצפון" לאחר הפרת ההסכם עם הנתבעים, וחשבונות מס' 54-55 שהפנה אליהם ב"כ הנתבעים בסיכומיו, ואשר הוצאו על ידי התובע ביום 2.12.01 לטובת חברת "אמבולנס הצפון" (נספח ו' לתצהיר הנתבע 3/נ), גם הם מחזקים את המסקנה, על רקע האמור בתצהירו הנ"ל של הנתבע, בדבר

קיום שיתוף הפעולה בין התובע לבין חברת "אמבולנס הצפון" בתקופת תחולתו של הסכם שיתוף הפעולה.

24. בהסכם שיתוף הפעולה נקבע כי התובע מנוע מלהרחיב את עסקו בכל אמבולנס נוסף במשך תחולתו של ההסכם (סעיף 28), וכי הפרת סעיף זה מהווה הפרה יסודית של ההסכם (סעיף 43). בהסכם הנלווה המהווה חלק בלתי נפרד מהסכם שיתוף הפעולה נקבע כי התובע מנוע מלעבוד בחברה אחרת לא כשכיר ולא כעצמאי.

אין ספק כי התנהגותו הנ"ל של התובע שהתבטאה בגזילת לקוחות החברה, בעבודה על אמבולנס נוסף בשירותה של חברה מתחרה במשך תקופת תחולתו של ההסכם, מהווה הפרה בוטה של ההסכם המזכה את הנתבעים בביטול ההסכם.

25. הדבקות המדבקות על ידי התובע

הנתבעים הציגו תמונות בהן נראות מדבקות הנושאות את מספרי ההתקשרות של התובע מודבקות על גבי המדבקות של החברה במקומות שונים (נ/4-7/1).

התובע טען כי ההדבקה הנ"ל נעשתה על ידי אדם בשם ג'וני סוסאן בשליחותו של הנתבע, בכדי "להכשיר" את ביטול ההסכם על ידי הנתבעים.

דא עקא, חרף חומרתה של טענה זו שהיה בה כדי לקעקע באופן משמעותי את טענותיהם של הנתבעים, התובע לא עמד על התייצבותו של מר סוסאן למשפט, וויתר על עדותו לאחר שהצהיר לפרוטוקול כי העד מיוחד להעיד, מבלי לתמוך טענה זו בתשתית ראייתית כלשהי.

26. יתרה מכך, גם בעניין זה חשוב לציין כי על אף שהטענות בעניין המדבקות הועלו לראשונה ובצורה מפורשת על ידי הנתבעים במכתב הביטול שנשלח על ידם לתובע ביום 29.10.01 (נספח ז' לתצהיר התובע ת/1), אלא שבמכתב התשובה/הביטול שנשלח על ידי התובע ביום 12.11.01 (נספח ט' לתצהיר התובע ת/1), לא הועלתה הכחשה ספציפית לעניין זה ומן הסתם גם לא הוזכרה "השליחות" הנטענת של מר סוסאן, והדבר אומר דרשני.

27. בסעיף 33 להסכם נקבע כי התובע מנוע מלנקוט בכל פעולה ישירה ו/או עקיפה שיש בה כדי לפגוע בפרסום של החברה ובשיווקה לציבור הרחב, וכי הפרת סעיף זה תחשב כהפרה יסודית של ההסכם אשר תזכה את החברה בפיצוי המוסכם.

לא יכול להיות ספק כי הדבקת מדבקות הנושאות את מספרי ההתקשרות של התובע על גבי המדבקות של החברה, הינה פעולה הפוגעת בפרסום של החברה ובשיווקה לציבור הרחב, ומשכך, נופלת היא בגדרו של סעיף 33 להסכם הנ"ל, ומהווה הפרה יסודית של ההסכם.

28. לאור ההפרות היסודיות שפורטו לעיל ואשר נעשו בסמוך מאוד לחתימת הסכם שיתוף הפעולה עם התובע, שוכנעתי כי ביטול ההסכמים על ידי הנתבעים נעשה כדין, וכי קמה לנתבעים הזכות לקבל את הפיצוי המוסכם שנקבע בהסכמים הנ"ל.

29. ההפרות היסודיות אליבא דתובע

אי מתן רשיון הפעלה לרכב האמבולנס

בהסכם שיתוף הפעולה התחייבו הנתבעים לסייע לתובע לקבל רשיון הפעלה לאמבולנס פרטי עבור הרכב המסחרי שנרכש על ידו.

לטענת התובע, הנתבעים לא מילאו אחרי התחייבותם הנ"ל ואף סיכלו כל ניסיון שלו לקבל רשיון כנ"ל.

אולם, מחומר הראיות התברר כי אין כל יסוד לטענתו הנ"ל של התובע, שכן הוכח כי הנתבע פנה אל משרד הבריאות בבקשה לקבל רשיון הפעלה לרכבו של התובע, ואף נקבע מועד לביקור של נציג ממשד הבריאות ליום 24.10.01 (ראה נספחים ג ו-ד לתצהיר הנתבע נ/3), אולם, בביקור הנ"ל, בעת שישב מר שלום פריינטה ששימש כמנהלן האגף לרישוי מוסדות של משרד הבריאות, במשרדי החברה, התפרץ התובע פנימה בצעקות ואיומים כדברי הנתבע, ולכן, סירב משרד הבריאות לאשר לו את רשיון הפעלה.

דבריו הנ"ל של הנתבע נתמכו במכתבו של מר פריינטה שמוען לבית חולים רמב"ם ואשר עותק ממנו נשלח לנתבע, ובו נאמרו הדברים כדלקמן:

" כפי שידוע לך מדובר באדם בעייתי אשר עושה ככל העולה על רוחו ובניגוד לתקנות.

משרד הבריאות לא נתן כל אישור למר חיים ביטון להפעיל אמבולנס או אמבולנס זעיר בתור אמבולנס.

מאחר ועפ"י התקנות הרצ"ב רק משרד הבריאות יכול לתת אישור להפעלת אמבולנס, הרי שמר חיים ביטון פועל כאמור בניגוד לתקנות ולכן מן הראוי שתעבירו תלונה למשטרת ישראל" (נספח ה' לתצהיר הנתבע נ/3).

30. לאור חומר הראיות הנ"ל לא שוכנעתי בטענת התובע בדבר הפרת התחייבותו של התובע בהשגת רשיון ההפעלה לאמבולנס, וגם לא בטענתו כי עניין זה היווה סיבה לביטול ההסכם על ידו.

בנוסף יודגש כי מאז החתימה על הסכם שיתוף הפעולה ועד לביטול ההסכם חלפו 26 ימים בלבד, ולכן, מקובלת עלי עמדתו של הנתבע ולפיה אפילו אם דברים היו מטופלים בדרך הרגילה (ללא הבעיות שהתעוררו עקב התנהגותו של התובע), ממילא לא ניתן היה לקבל רשיון הפעלה במשך תקופה קצרה זו, ומשכך, עניין זה אינו יכול להוות עילה לביטול ההסכם.

31. הסעת נפטרים

התובע טען כי הנתבע השמיט ביודעין שתי הסעות של נפטרים אל בית חולים רמב"ם במהלך חודש אוקטובר, ובכך, גזל ממנו כספים המגיעים לו על פי ההסכם.

לא השתכנעתי כי עניין זה היווה עילה בכלל מטעם התובע ו/או עילה מוצדקת בפרט לביטול ההסכם על ידו.

מעדות הנתבע התברר כי ביום 30.10.01, דהיינו יום לאחר ביטול ההסכם על ידי הנתבעים, נפגש התובע עם הנתבע במקום חניה ציבורי, ושם ביקש ממנו התובע לפרט את הנפטרים שהובלו בחודש אוקטובר. במעמד זה, ותוך כדי עמידה בחניה הנ"ל, רשם הנתבע את המסמך שצורף כנספח ד' לתצהיר התובע, וממנו נשמטו שתי הסעות שבוצעו ביום 9.10.01.

אין זה מן הנמנע כי השמטת שתי ההסעות הנ"ל בנסיבות הנ"ל נבע מחוסר זכרון של הנתבע כפי שהצהיר בתצהירו, או משיטת ייחוד הלקוחות בהסכם (ראה סעיף 25 לסיכומי הנתבעים), ומכל מקום, התברר כי מדובר בעניין שערכו הכספי עומד על כ- 300 עד 400 ₪, ולא שוכנעתי כי היווה עילה מוצדקת לביטול ההסכם על ידי התובע, וזאת בטרם נערכה התחשבות הסופית ויסודית בין הצדדים על פי ההסכם.

משלוח מכתבים למוסדות השונים .31

התובע טען כי מיד לאחר החתימה על הסכם שיתוף הפעולה שלחו הנתבעים לגופים השונים מכתבים שבהם ציינו כי אין לתובע כל שייכות לחברה, אולם, מהעדויות התברר כי מכתבים אלה נשלחו כתוצאה ועקב ההפרות הבוטות של התובע שנעשו מיד לאחר החתימה על הסכם שיתוף הפעולה, ומשכך, אין לתובע להלין על הנתבעים אודות משלוח מכתבים אלה.

הטענות הכספיות .32

התובע טען כי הנתבעים התנו את תשלום הסכומים המגיעים לו על פי ההסכם, בקבלת הכספים אצלם, ובכך הפרו את תנאי ההסכם עימו. אולם ממהלך העדויות התברר כי שני הצדדים לא ערכו התחשבות סופית ביניהם, וכי גם התובע לא העביר לנתבעים את מלוא החשבונות והתקבולים שנתקבלו על ידו, ומשכך אין הדבר יכול לשמש לו עילה לביטול ההסכם. יתרה מכך, המסמך עליו סומך התובע את טענתו הנ"ל (נספח ה' לתצהירו) נערך על ידי הנתבע **לאחר ביטול ההסכם** ובעקבות ההפרות היסודיות של התובע להסכם.

סוף דבר .33

מחומר הראיות שהוצג בפניי ועדויות הצדדים שוכנעתי כי התובע הפר את ההסכמים שחתם עם הנתבעים הפרות יסודיות, ורמס ברגל גסה חובות בסיסיות שהוטלו עליו על פי הסכמים אלה, ובכללן, החובה לנהוג בהגינות ביחסי העבודה בינו לבין הנתבעים, והחובה לא לפגוע באינטרסים של החברה ולא להתחרות בה.

בנוסף לכך, סמיכות הזמנים בין העברת המניות בחברה אל הנתבע, לבין החתימה על ההסכם הנלווה ועל הסכם שיתוף הפעולה, ובין הפרותיו הבוטות של התובע, חיזקו בי את הרושם באמיתות טענתם של הנתבעים כי מהלכיו הנ"ל של התובע נועדו בכדי לרוקן את החברה מתוכנה ולפעול תחתיה על מנת לבסס את עסקו ו/או עסקיו הפרטיים של התובע, וזאת לאחר שקיבל תמורה מלאה עבור "מניותיו" בחברה, והשתחרר מהחובות שרצו על החברה עד לאותה תקופה. גם תשובותיו של התובע בחקירתו הנגדית בעניין מימוש האופציה על ידו בסמוך להעברת המניות (ראה עדותו בעמ' 4 לפרוטוקול) אף הם חיזקו בי את הרושם הנ"ל.

דרכו הנ"ל של התובע שהתבטאה בהתעלמות מהתחייבויות חוזיות לא באה לידי ביטוי רק ביחסיו עם הנתבעים, אלא גם בהפרת החלטות שיפוטיות והתעלמות מצווים שיפוטיים שניתנו

בענייננו. די להפנות בעניין הזה להחלטותיהם של כב' השופט וגנר וכב' השופט רזי שצוטטו בסעיפים 13 ו-15 לעיל, ולנסיבות שעמדו ברקע מתן החלטות אלה.

35. לאור כל האמור לעיל הנני קובעת כי התובע הוא זה שהפר את ההסכמים עם הנתבעים הפרות יסודיות, ומשכך דין תביעתו כנגד הנתבעים להדחות, ודין תביעת הנתבעים נגדו להתקבל.

36. **גניבת עין**

אין חולק כי מחודש 11/01 ועד חודש 7/02, ניהל התובע את עסקו תחת השם המסחרי "ביטון חי דור".

במצב דברים זה טענו הנתבעים כי התובע המשיך לפעול תחת שם החברה לאחר ביטול ההסכם, תוך גניבת המוניטין שלה והטעיית הלקוחות לחשוב כי השם "חי דור" מזוהה איתו ולא עם החברה, ומעשיו הנ"ל מהווים גניבת עין כמשמעה **בסעיף 2 לחוק עוולות מסחריות**.

37. על אף שלכאורה נראה כי לטענה זו יש על מה לסמוך, אולם, לא הונחה על ידי הנתבעים תשתית ראייתית מספקת להוכחת מרכיב ההטעייה המהווה יסוד עיקרי בעוולה זו, ולא הובאו עדים לביסוס טענה זו. זאת ועוד, לא הובאו ראיות בדבר פגיעה במוניטין של החברה עקב השימוש הנ"ל, חרף האפשרות שעמדה בפני הנתבעים לזמן עדים רלוונטים בעניין זה, ו/או להציג הוכחות ממשיות על פגיעה במוניטין.

38. **הפיצוי המוסכם**

משקבעתי כי התובע הפר את ההסכמים עם הנתבעים, אז עליו לשלם להם את הפיצויים המוסכמים הקבועים בהסכמים אלה. אולם, הואיל והפיצויים המוסכמים שנקבעו בשני ההסכמים - ההסכם הנלווה והסכם שיתוף הפעולה - הינם פיצויים חופפים הן מבחינת שווים (100,000 ₪), והן מבחינת מהותם, לא מצאתי מקום לפסוק אותם במצטבר.

39. לאור כל האמור לעיל הנני מחליטה לדחות את התביעה שהוגשה על ידי התובע מר חיים ביטון כנגד הנתבעים מר ברוך שטרולי וחב' חי דור אמבולנסים בע"מ **בת.א 9013/02**, ומקבלת את התביעה שהוגשה על ידי התובעים מר ברוך שטרולי וחב' חי דור אמבולנסים בע"מ כנגד מר חיים ביטון, **בת.א 11257/02**, ומחייבת את הנתבע בתביעה הנ"ל, מר חיים ביטון, לשלם לתובעים את הסך של 100,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה (10.6.02) ועד התשלום המלא בפועל, וכן אגרת משפט בשערך ליום תשלומה בפועל.

כמו כן, ישלם הנתבע מר ביטון לתובעים שכ"ט עו"ד בגין שני ההליכים, בסך של 25,000 ₪ בתוספת מע"מ ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

40. בנוסף, ניתן בזאת צו מניעה קבוע האוסר על הנתבע מר חיים ביטון להשתמש בשם "חי דור" על כל ורייזיה שלו לרבות בשם "ביטון חי דור".

ניתן היום כ"ה בסיון, תשס"ז (11 ביוני 2007) בהעדר הצדדים.
המזכירות תדאג לשלוח פסק דין זה לב"כ הצדדים.

כ. ג'דעון, שופטת

הקלדנית: מירב כהן